

Korte mededelingen

Nestkasten bij Vroomshoop

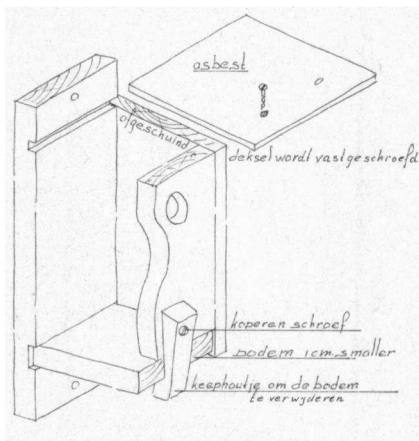
Met belangstelling heb ik het artikel van de plastic nestkasten gelezen (pag. 267 e.v.).

Zelf heb ik namelijk ook nestkasten opgehangen in het bos „De Zandstuve” bij Vroomshoop. Deze kasten heb ik gemaakt na het artikel over het nestkast-onderzoek in de Benelux (Het Vogeljaar, jrg. 16 nr. 4 sept. '68) gelezen te hebben. Deze kastjes hadden de volgende afmetingen:

20 stuks 7,5 x 7,5 (bodem) x 15 cm — gat 28 mm.

5 stuks 9 x 9 x 18 cm — gat 28 mm.

In de winter van 1969 zijn ze opgehangen. Het resultaat was slecht n.l. in de kleine kastjes 2 koolmezen en 1 pimpelmees. In de grote kastjes 3 koolmezen. Maar nu het verrassende. Dit jaar waren ze allemaal bewoond n.l. in 22 kleine kastjes: 8 pimpelmezen, 4 glanskoppen, 3 bonte vliegenvangers, 1 zwarte mees, 3 koolmezen, 3 bewoond (niet gedetermineerd), 5 grotere kastjes: 3 koolmezen, 1 pimpelmees en 1 bewoond (niet gedetermineerd).

Waarom ze het eerste jaar zo slecht gedaan hebben blijft een groot vraagteken. Ik dacht dat de kleine kasten van 7,5 x 7,5 cm inderdaad enorm selecteren. Het aantal is wel klein en het betreft slechts 2 broedseizoenen, maar misschien kan ik geïnteresseerden met deze gegevens van

dienst zijn. Het volgende seizoen wil ik het aantal opvoeren tot vijftig stuks en daar wat meer variatie in aanbrenge(n). De constructie van deze kastjes is erg eenvoudig en gemakkelijk in serie met behulp van een bevriende timmerman te maken. Het schetsje spreekt m.i. voor zichzelf.

Over de plastic kastjes zou ik graag nog enkele vragen beantwoord willen zien.

- Indien de kastjes van één soort zijn, blijft er dan wel ruimte over om te experimenteren en te selecteren?
- Blijven er jonge vogels bij het uitvliegen achter? (nakomertjes, die bij mezen nogal eens voorkomen). Dit heb ik ook al een enkele keer bij mijn houten nestkasten geconstateerd.

• M. J. Treep, Mauritsstraat 20, Vroomshoop.

Kleine klapekster

Op 17 oktober 1970, tijdens een vogeltocht langs „de Beerze” in het natuurgebied van de „Kampina” (Oisterwijk) werden we (mej. R. Strijbos en echtbaar Brockbernd) opmerkzaam gemaakt door het aanvliegen van een vogel in een top van een boom! De vogel vloog even naar beneden (helft van de boom) en keerde weer terug op dezelfde boom. Deze „bid”manieren herhaalden zich menige keren. Even later vloog hij met korte vluchtjes van boom tot boom. Tot onze verbazing determineerden wij deze vogel als kleine klapekster. Opvallend waren op de eerste plaats de prachtige tere rose onderzijde, het zwarte voorhoofd zonder wit en de zwarte zijden van de kop, achterkop en rug lichtgrijs, zwarte staart met witte buitenste pennen. In de vlucht merkten we de witte schoudervlekken zeer goed op. Met de zon in de rug konden wij de vogel zeker 7 minuten bewonderen, totdat hij in onze richting vloog en wij hem nog beter in onze kijker kregen. Werkelijk een buitenkansje.

• F. M. Brockbernd, Zuiderparkweg 218, 's Hertogenbosch.

Agressieve kokmeeuwen

Ter vergelijking met de korte mededeling over een agressieve stormmeeuw (pag. 279) van de heer C. D. Duinker kan ik iets dergelijks melden. In het voorjaar 1969 waren de Kieviten terug van hun winterverblijf en zaten in grote groepen in de groenige uiterwaarden bij kasteel Doorwerth. Op iedere 2 à 3 m² fourageerde ongeveer één Kievit. De vogels zaten met de kop in de wind, als tirailleurs verspreid. Tussen deze formaties zat een groep van 30 à 40 kokmeeuwen, één per ca 10 Kieviten. Als nu een Kievit een worm te pakken kreeg, dus in actie kwam, was er direct een kokmeeuw bij. Met gevolg dat de Kievit de worm losliet en een paar meter opzij ging of even opvloog, terwijl de meeuw meteen de worm overnam. Vanaf de asfaltweg tegen de Veluwezoom aan, konden mijn vrouw en ik dit vanuit de auto heel goed met de kijker waarnemen. In het boek van Rinke Tolman over Kieviten heb ik zo'n voorval niet vermeld gevonden.

- J. Boer, *Gabriëlstraat 57³, Arnhem.*

Veldstations in Denemarken

Van het Ministerie van Culturele Zaken in Denemarken werd vernomen dat er in Denemarken „onderzoekstations” worden ingericht voor alle mogelijke vormen van „veldonderzoek”. Niet alleen biologisch ook geologisch, geografisch, landschapskundig, bodemkundig, cultuurhistorisch, archaeologisch, historisch, etc.

De veldstations worden ingericht in voormalige boerderijen en bieden plaats aan individuele onderzoekers en aan groepen (studenten) van ongeveer 20 man met een leider.

De Section Council of Europe van het Ministerie of Cultural Affairs in Kopenhagen is er in geïnteresseerd te weten in hoeverre er in Nederland belangstelling bestaat voor deze mogelijkheden.

Belangstellenden kunnen zich richten tot de heer V. Nielsen, head of the Section Council of Europe van genoemd Ministerie, Nybrogade 2, København, Denemarken.

- *Prof. Dr. M. F. Mörzer Bruyns (hoogleraar natuurbeheer), Landbouwhogeschool, Wilhelminaweg 1, Wageningen.*